

Dosar nr. 368/89/2010

ROMÂNIA

TRIBUNALUL VASLUI
SECȚIA CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 55/CA
Ședința publică de la 07 Februarie 2011
Instanța constituită din:
PREȘEDINTE MARILENA GRECU
Grefier MARIANA MINCIU

S-a luat în examinare pronunțarea cauzei în contencios-administrativ și fiscal privind pe contestatoarea SC Reda Rush SRL Vaslui, cu sediul în Vaslui, str. Toma Caragiu, nr. 4, jud. Vaslui, reprezentantă de acționar unic Țiglar Nicolae Dan, cu domiciliul procesual ales în Sibiu, str. Reșița, nr. 89, ap. 3, jud. Sibiu, în contradictoriu cu intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui, cu sediul în Vaslui, str. Ștefan cel Mare, nr. 56, jud. Vaslui, având ca obiect contestație act administrativ fiscal – **rejudecare**.

La apelul nominal făcut în ședința publică, la pronunțare, s-a constatat lipsa părților.

Procedura de citare legal îndeplinită.

Dezbaterile din prezenta cauză au avut loc în ședința publică din 24 ianuarie 2011, fiind consemnate în încheierea din acea zi, care face parte integrantă din prezenta sentință, după care, din lipsă de timp pentru deliberare, s-a amânat pronunțarea cauzei la data de 31 ianuarie 2011, când, având în vedere că la acest termen completul de judecată nu a putut fi legal constituit întrucât d-na judecătoarea Grecu Marilena este în imposibilitate de a participa la deliberare, deoarece se află în concediu pentru perfecționare profesională, aprobat pentru această dată și, pentru respectarea continuității completului de judecată, în condițiile legii, s-a amânat pronunțarea, astăzi 07 februarie 2011, după care s-a trecut la deliberare conform art. 256 al.1 Cod pr. civilă, dându-se sentința de față.

INSTANȚA

Deliberând asupra acțiunii de față constată următoarele:

Prin dec. civ. 366/CA/5.07.2010 a Curții de Apel Iași s-a dispus casarea sent. civ. 109/CA/12.04.2010 a Tribunalului Vaslui și rejudecarea contestației formulate de S.C. REDA-RUSH S.R.L., în contradictoriu cu intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Vaslui, împotriva Deciziei nr. 39/17.08.2009 privind soluționarea contestației formulate de S.C. REDA-RUSH S.R.L., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Vaslui sub nr. 10255/06.07.2009, precum și a tuturor actelor fiscale care au stat la baza emiterii acesteia.

Cauza a fost înreg. La această instanță sub nr. 368/89/2010 din 29.07.2010.

În motivarea contestației, S.C. REDA-RUSH S.R.L., a arătat că în urma controlului efectuat la firmă la data de 28.05.2009, au fost emise, în completarea actelor fiscale emise la data de 31.03.2009, respectiv Decizia de impunere nr. 258 și Dispoziția de măsuri nr. 2361 întocmite pe baza Raportului de inspecție fiscală nr. 2361/2009, următoarele acte fiscale: Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. 472 din data de 28.05.2009, Raportul de inspecție fiscală parțială nr. 2880 din data de 28.05.2009, care a stat la baza acestei decizii, precum și a decizia nr. 475 din data de 28.05.2009 și Dispoziția nr. 2879 din 28.05.2009.

1. Perioada verificată a fost 01.01.2008 - 31.12.2008, inspecția fiind parțială în raport de dispozițiile art. 96. pct. 1 lit. b) din Codul de procedură fiscală.

2. În urma acestui control parțial s-a constatat că firma SC REDA RUSH SRL datorează o diferență de profit în plus în sumă de 84.034 lei, reprezentând cheltuieli efectuate de către firmă în perioada 01.03.2008 - 31.03.2008, cheltuieli înregistrate ca fiind deductibile, ocazionate de igienizarea spațiului Ferma 18 Șerbănești - Liești, jud. Galați, ca urmare a faptului că facturile emise de către firma prestatoare de servicii SC Magnolia Star SRL Satu-Mare nu sunt completate cu respectarea dispozițiilor legale, respectiv: „adresa sediului social al SC REDA RUSH SRL și a furnizorului, nr. înmatriculare al mijlocului de transport utilizat, nu a fost prezentat contractul de prestări servicii pe facturi”.

Împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. 472 care a stat la baza acestei decizii, precum și a deciziei nr. 475 din data de 28.05.2009 și a Dispoziției nr. 2879 din 28.05.2009, acte emise de către intimatul Agenția Națională de Administrare Fiscală - D.G.F.P. Vaslui - S.I.F. 2 Bârlad, cu sediul în jud. Vaslui, loc. Bârlad, str.1 Decembrie nr.21, cod poștal 730171 în urma controlului parțial efectuat la data de 28.05.2009 la sediul firmei SC REDA RUSH SRL am formulat contestație.

Contestația a fost respinsă prin Decizia nr. 39/17.08.2009 privind soluționarea contestației formulate de S.C. REDA-RUSH S.R.L., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Vaslui sub nr. 10255/06.07.2009.

I. Decizia este netemeinică și nelegală pentru următoarele motive:

1. În motivarea respingerii contestației nu s-a răspuns concret criticilor, intimata limitându-se la citarea unor texte de lege și la reluarea argumentelor din actele contestate.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 211 C.proc.fisc. - Forma și conținutul deciziei de soluționare a contestației din Codul de procedură fiscală „(1) Decizia de soluționare a contestației se emite în formă scrisă și va cuprinde: preambulul, considerentele și dispozitivul”, iar potrivit alin. 3 al aceluiași articol „(3) Considerentele cuprind motivele de fapt și de drept care au format convingerea organului de soluționare competent în emiterea deciziei. ”

În sfârșit, potrivit art. 213 C.proc.fisc. - Soluționarea contestației din C.proc.fiscală „(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării. ”

2. Intimata nu a verificat legalitatea celor susținute de firmă în apărare, în raport de probele administrate, la care nu se face nicio referire.

Faptul că criticile sunt respinse ca „fără obiect și neîntemeiate” (!!!), ori nedovedite, deși la control sunt atașate facturile, face dovada celor susținute de contestatoare.

II. Pe fondul contestației, criticile privesc:

1. **nerespectarea normelor de procedură fiscală privind desfășurarea controlului și**
2. **netemeinicia concluziilor pe fondul acestui control.**

1. **Nerespectarea normelor de procedură fiscală privind desfășurarea controlului.**

În primul motiv de critică din contestație a arătat că nu a fost respectată procedura privind efectuarea controlului.

a) A arătat că au fost încălcate dispozițiile art. 101 C.proc.fiscală republicat privind avizul.

Intr-o analiză „în bloc” a tuturor criticilor privind încălcarea dispozițiilor legale privind procedura fiscală, intimata susține că societatea a „luat la cunoștință de reverificarea Deciziei de impunere nr. 258/31.03.2009 privind facturile fiscale (...), prin semnarea de primire a Deciziei de reverificare nr. 2773/20.05.2009.”

Potrivit art. 101 C.proc.fiscală republicat:

„(1) Înaintea desfășurării inspecției fiscale, organul fiscal are obligația să înștiințeze contribuabilul în legătură cu acțiunea care urmează să se desfășoare, prin transmiterea unui aviz de inspecție fiscală.”

Ori, acest aviz nu a fost emis.

În primul rând, este de reținut că art. 101 C.proc.fiscală are în vedere numai avizul, ca act fiscal cu funcție de act de înștiințare a contribuabilului.

Norma juridică fiind imperativă, rezultă neîndoiește că ea nu poate face obiectul unor interpretări în sensul extinderii acestui rol informativ și cu privire la alte acte fiscale, fără a înfrânge principiul potrivit căruia „Nimeni nu poate adăuga la lege”.

Mai mult, decizia de reverificare a fost emisă și comunicată în data de 20.05.2009, aceeași zi în care a fost demarat controlul, iar controlul s-a desfășurat în intervalul 20.05.2009 - 28.05.2009, la data de 28.05.2009, ziua în care s-a încheiat controlul fiind emise toate actele fiscale contestate de societate !!!

Concluzia care se desprinde este aceea că Decizia de reverificare nr. 2773/20.05.2009 nu poate avea valoarea unui act de înștiințare, fiind emisă de altfel, în chiar ziua când a început controlul!!!

În al doilea rând, chiar dacă am accepta susținerea intimatului în sensul că Decizia de reverificare nr. 2773/20.05.2009 ar avea valoarea unui act de înștiințare cu aceeași valoare juridică ca și avizul, el ar trebui să cuprindă toate mențiunile obligatorii prevăzute, de asemenea, în mod imperativ, în art. 101 alin. 2 C.proc.fiscală.

Potrivit dispozițiilor art. 101 alin. 2 C.proc.fiscală „(2) *Avizul de inspecție fiscală va cuprinde:*

- a) *temeiul juridic al inspecției fiscale;*
- b) *data de începere a inspecției fiscale;*

c) *obligățiile fiscale și perioadele ce urmează a fi*
supuse inspecției fiscale;
 d) *posibilitatea de a solicita amânarea datei de începere a inspecției*
fiscale.

Amânarea datei de începere a inspecției fiscale se poate solicita, o singură dată, pentru motive justificate. "

Verificând sub acest aspect conținutul Decizia de reverificare nr. 2773/20.05.2009, constatăm că ea nu conține mențiunile prevăzute la literele b) și d), respectiv mențiunea privind data începerii inspecției fiscale, precum și posibilitatea contestatoarei, ca subiect al verificării, de a-și pregăti actele și de a solicita, eventual, amânarea datei de începere a controlului.

Nu începe niciun dubiu că această Decizie nu răspunde exigențelor legale, imperativ prevăzute de Codul de procedură fiscală, pentru a avea valoarea unui act de înștiințare în sensul dispozițiilor art. 101 C.proc.fiscală.

Concluzia care se impune este aceea a nelegalității efectuării controlului, ca urmare a nerespectării dispozițiilor legale în această materie prevăzute de art. 101 din Codul de procedură fiscală.

Întrucât nelegalitatea nu poate fi acoperită, sancțiunea nu poate fi decât aceea a constatării nulității absolute a tuturor actelor de procedură fiscală întocmite cu prilejul acestui control, potrivit principiului *quod nullum est, nullum producit effectum*.

b). Nici la criticile invocate de către noi în motivul nr. 2 al contestației - **Neîndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 105 alin. 3 C.proc.fisc. -** intimata nu răspunde complet și explicit, iar motivele invocate sunt, uneori chiar contradictorii.

Astfel, pe de o parte se susține că reverificarea a fost dispusă ca urmare a formulării de către noi a unei cereri de rambursare a TVA, iar pe de altă parte se susține că reverificarea a fost dispusă ca urmare a răspunsurilor primite la adresa nr. 2338/30.04.2009.

Cu privire la motivul reverificării ca urmare a solicitării noastre de restituire a sumei rezultate ca fiind datorată nouă în urma controlului fiscal de fond, cu titlul de TVA rambursabil, arătăm că nu există niciun text de lege care să îndreptățească intimata la o nouă verificare, motivul fiind clar acela de a inventa motive, de a „căuta nod în papură” pentru a se refuza restituirea sumei datorate, fiind de notorietate că bugetul statului este gol, iar rolul ANAF este de a colecta bani la buget, pe orice căi.

Acest motiv se conturează cu precizie chiar în cuprinsul deciziei.

Astfel la fila 6, intimatul arată „reverificarea s-a făcut în paralel cu soluționarea cererii de rambursare a soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată din decontul de taxă pe valoarea adăugată aferent lunii martie 2009, deus cu opțiunea de rambursare de către SC Reda Rush SRL la AFP Bârlad sub nr. 22.04.2009.”

Arată că, întrucât în urma controlului de fond a rezultat că i se datorează o sumă importantă de bani care a fost plătită ca TVA, are un bun în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la C.E.D.O.

În consecință, acest motiv de reverificare apare ca fiind abuziv și vădit nelegal, cu consecințe juridice pentru patrimoniul nostru similare unei naționalizări a bunului.

Acest bun nu ni se poate lua decât cu respectarea tuturor dispozițiilor legale interne și internaționale care ocrotesc și garantează dreptul de proprietate privată.

c). În ceea ce privește perioada pentru care a fost dispusă reverificarea, arată:

Din mențiunile tăcute la punctul II, rezultă că decizia de reverificare a fost emisă și ca urmare a unor informații comunicate, dar care privesc neîndeplinirea unor obligații legale de către firma SC Magnolia Star SRL, iar nu de către firma SC Reda-Rush SRL și nu pot atrage răspunderea ei patrimonială.

În primul rând, ca urmare a comunicării adresei nr. 2338/30.04.2009 s-ar fi justificat, eventual numai reverificarea pentru perioada în care s-au desfășurat relațiile comerciale cu firma SC Magnolia Star SRL:

facturile fiscale la care se referă controlul sunt:

1. ff.nr. 07/03.03.2008 în valoare totală de 34.000,68 lei;
2. ff.Nr. 23/15.03.2008 în valoare de 35463;
3. ff.nr. 47/28.03.2008, în valoare de 30537,32 lei.

Facturile au fost emise în luna martie 2008.

Însă controlul a avut ca obiect:

3. perioada 01.01.2008 -31.12.2008 pentru impozitul pe profit și
4. perioada 01.01.2004 - 28.02.2009 pentru taxa pe valoare adăugată.

Rezultă că reverificarea pentru aceeași perioadă (01.01.2008-31.12.2008) a impozitului pe profit și a perioadei 01.01.2004-28.02.2009 pentru TVA, perioadă care se suprapune integral pe durata controlului de fond, s-a efectuat fără niciun fundament legal, întrucât din actele fiscale contestate nu rezultă ce motiv au avut pentru a proceda la reverificare pentru o perioadă mai mare decât aceea care privește facturile și anterioară acestora.

Potrivit art. 105 alin. 3 din C.proc.civ. republicat „Inspekția fiscală se efectuează *o singură dată* pentru fiecare impozit, taxă, contribuție și alte sume datorate bugetului general consolidat și pentru fiecare perioadă supusă impozitării.

Prin excepție, conducătorul inspekției fiscale competent poate *decide* reverificarea unei anumite perioade dacă, „de la data încheierii inspekției fiscale și până la data împlinirii termenului de prescripție, apar date suplimentare necunoscute inspekțiilor fiscali la data efectuării verificărilor sau erori de calcul care influențează rezultatele acestora.”

Așadar, în ceea ce privește impozitul pe profit, nu există niciun temei legal pentru a se verifica perioada anterioară lunii martie 2008 și nici ulterioară acesteia, întrucât cu privire la aceste perioade nu s-au primit date suplimentare și nici nu s-au constatat erori de calcul.

Mai mult, în Decizia de reverificare nr. 2773/20.05.2009, în partea finală a ultimului paragraf (fila 1), se arată că societatea SC Magnolia Star SRL „...nu a depus declarații privind obligațiile de plată, deconturi de TVA și declarații

informative 394 **pentru anul 2008**. Nu a depus situații financiare și semestriale și nu s-a identificat sursa de achiziție a facturilor fiscale"!!!.

De asemenea, în ceea ce privește TVA nu există motive de revenire asupra întregului control de fond, neexistând date suplimentare celor avute în vedere la controlul de fond și nici nu s-au constatat erori de calcul, cel puțin pentru perioada 01.01.2004 - 01.03.2008.

Din Raportul de inspecție fiscală parțială nr. 2880/28.05.2009, rezultă că: „Prezenta inspecție fiscală a cuprins perioada 01.03.2009-31.03.2009” (fila 3 raport).

În urma acestui control a rezultat un sold negativ de 36.167 lei, care provine din achiziția în decembrie 2004 a unei ferme situate în localitatea Șerbănești-Liești, Ferma 18, jud. Galați (fila 4 raport).

Pe de altă parte, din Dispoziția nr. 2879/28.05.2009 la punctul „1.3. Motivele de fapt” se consemnează că verificarea fiscală a fost una generală: „în perioada 01.01.2008-31.12.2008, în urma verificării generale s-au constatat modificări privind baza de impunere...” (fila 1 dispoziție).

Ambele sunt acte fiscale sunt emise în aceeași zi!

Cât privește Decizia nr. 472/28.05.2009, nu i-a fost comunicată decât parțial, numai prima filă.

În consecință, controlul se suprapune peste controlul general de fond, încălcând dispozițiile art. 105 alin. 3 C.fiscal.

Rezultă așadar că reverificare este nelegală atât în ceea ce privește tipul controlului cât și în ceea ce privește perioada, fiind efectuată cu încălcarea dispozițiilor art. 105 alin. 3 C.proc.fisc.

3. Netemeinicia concluziilor pe fondul acestui control.

Din punctul 2.1.2 motivele de fapt reținute de către intimată în Decizia nr. 475 din data de 28.05.2009, rezultă că firma SC Reda Rush SRL a fost sancționată pentru că în urma verificărilor DGFP Administrația Finanțelor Publice a municipiului Satu Mare a transmis că *societatea SC Magnolia Star SRL nu a depus declarații și deconturi de TVA din trimestrul IV 2007 precum și declarația nr. 394 din semestrul II 2007 (...). De asemenea, societatea nu funcționează la sediul social declarat, neputând fi identificată sursa de achiziție a facturilor fiscale solicitate.* ”

Însă, în Decizia de reverificare nr. 2773/20.05.2009 la „Motivul reverificării” i se comunică faptul că reverificarea este dispusă deoarece societatea SC Magnolia Star SRL „...nu a depus declarații privind obligațiile de plată, deconturi de TVA și declarații informative 394 pentru anul 2008. Nu a depus situații financiare și semestriale și nu s-a identificat sursa de achiziție a facturilor fiscale” (fila 1 decizie).

Iată așadar că actele fiscale se contrazic atât în ceea ce privește motivele reverificării, cât și a perioadei reverificării.

Rezultă că, în timp ce prin Decizia nr. 2773/20.05.2009 s-a dispus reverificarea pentru un motiv, respectiv neîndeplinirea obligațiilor fiscale ale firmei SC Magnolia Star SRL pentru anul 2008, dispunând în consecință verificarea impozitului pe profit pentru anul aferent, respectiv pentru 01.01.2008, Raportul de inspecție fiscală nr. 2879/28.05.2009 a fost întocmit pentru un alt obiect decât cel arătat în Decizia nr. 2773/20.05.2009, respectiv

verificarea în raport de activitatea firmei SC Magnolia Star SRL anterioară lunii martie 2008, în anul 2007 și până la data efectuării prezentului control -28.05.2009 (primul paragraf fila 5 raport), cu încălcarea obiectului stabilit prin Decizia de reverificare nr. 2773/20.05.2009.

Ca o consecință, și Decizia nr. 475/28.05.2009 are în vedere tot anul 2007 și până la data efectuării prezentului control -28.05.2009, iar nu numai anul 2008.

Decizia nr. 475/28.05.2009 și Raportul de inspecție fiscală nr. 2879/28.05.2009 au încheiat actele pornind de la o premisă greșită, au făcut verificări cu încălcarea obiectului reverificării stabilit prin Decizia de reverificare nr. 2773/20.05.2009, deci cu încălcarea dispozițiilor art. 105 alin. 3 C.fiscal., atât în ceea ce privește perioada reverificării, cât și a competenței ce le revenea, extinzând această perioadă dincolo de limitele expres stabilite prin Decizia de reverificare nr. 2773/20.05.2009, dată și ea ca o excepție.

Atât Decizia nr. 475/28.05.2009 cât și Raportul de inspecție fiscală nr. 2879/28.05.2009 sunt lovite de nulitate absolută, fiind date cu încălcarea unor dispoziții legale imperative.

a). Motivul invocat de intimată privind neîndeplinirea obligațiilor fiscale de către firma SC Magnolia Star SRL.

Dacă „societatea SC Magnolia Star SRL nu a depus declarații și deconturi de TVA din trimestrul IV 2007 precum și declarația nr. 394 din semestrul II 2007 (...)”, atunci organele abilitate, DGFP Administrația Finanțelor Publice a municipiului Satu Mare, în primul rând, aveau obligația de a lua toate măsurile legale pentru ca, pe de o parte societatea SC Magnolia Star SRL să reintre în legalitate, iar pe de altă parte, dacă informația era de interes public și obligatorie pentru firme, trebuia să facă publice informațiile, astfel încât să fie accesibile oricărei firme.

Ori, informațiile privind îndeplinirea obligațiilor fiscale de către firme nu erau și nu sunt nici în prezent puse la dispoziția oricui are interes să le cerceteze.

Că așa stau lucrurile, rezultă și din faptul că DGFP Administrația Finanțelor Publice Vaslui a avut nevoie să ceară concursul organului fiscal omolog din Satu Mare și București, pe cale administrativă pentru a le obține, altfel aceste informații ar fost cunoscute acestuia înainte, ori cel mai târziu în cursul controlului de fond.

Potrivit dispozițiilor art. 1 din Ordinul nr. 702/2007 privind declararea livrărilor/prestărilor și achizițiilor efectuate pe teritoriul național de persoanele înregistrate în scopuri de TVA și pentru aprobarea modelului și conținutului declarației informative privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național de persoanele înregistrate în scopuri de TVA, în vigoare la data încheierii contractului de prestări servicii, obligația de a declara TVA în ceea ce privește activitatea acesteia îi revenea SC Magnolia Star SRL, iar nu contestatoarei de a verifica dacă această firmă și-a îndeplinit obligațiile, potrivit art. 7.

Pe de altă parte, nu numai că legea nu prevede în sarcina contestatoarei această obligație, nici măcar sub aspectul unei obligații de diligență, dar nu prevede nici vreo sancțiune, astfel că nu se poate angaja răspunderea patrimonială a firmei SC Reda Rush SRL, care a declarat veniturile și cheltuielile în mod legal și și-a achitat obligațiile, întrucât s-ar angaja

răspunderea pentru fapta altuia, respectiv pentru fapta SC Magnolia Star SRL, fără niciun temei legal, reprezentând o gravă încălcare a dreptului de proprietate al SC Reda Rush SRL, sancțiunile fiind materiale.

b) In ceea ce privește datele privind sediul SC Magnolia Star SRL, arată:

Nu există probe din care să rezulte că societatea SC Magnolia Star SRL „nu funcționează la sediul social declarat, neputând fi identificată sursa de achiziție a facturilor fiscale solicitate.”, astfel cum pretinde Administrației Finanelor Publice a municipiului Satu Mare.

Pe de altă parte, nu încapă nicio îndoială că ne aflăm în prezența unei grave neglijențe în serviciu din partea Administrației Finanelor Publice a municipiului Satu Mare, întrucât le revenea obligația de a face demersuri la Registrul comerțului pentru a identifica sediul societății, fără a mai avea în vedere faptul că, dacă organele statului, abilitate și care dețin toate instrumentele legale nu au putut identifica societatea decât în baza aceluiași date pe care deține și contestatoarea și care au fost inserate în cuprinsul contractului și al facturilor, nu se putea pretinde mai mult din partea contestatoarei SC Reda Rush SRL, care are un acces foarte limitat la astfel de informații.

Datele comunicate de Administrației Finanelor Publice a municipiului Satu Mare nu sunt însoțite de o adresă oficială către ORC, din care să rezulte cele susținute.

Pe de altă parte, DGFP Adiministrația Finanelor Publice atât din cea din Satu mare cât și cea din Vaslui nu au făcut referire la vreun demers legal pe care să îl fi întreprins pentru a verifica situația firmei SC Magnolia Star SRL.

Printr-un simplu gest de căutare pe „google”, contestatoarea a aflat că pe lista persoanelor juridice, împotriva cărora urmează a fi formulate acțiuni de dizolvare în temeiul art.237 alin.1 lit.b) din Legea nr.31/1990 pentru nedepunerea bilanțului, din **22.06.2009**, deci anterior soluționării contestației noastre adresată intimatului, firma SC Magnolia Star SRL figurează cu următoarele date „Nume firmă: MAGNOLIA STAR SRL J 30 592 2007, Adresa sediu social: Str. MAGNOLIEI, nr.98, SATU MARE, Satu Mare, C.U.I. 21621094, An nedepunere bilanț: 2007”

Pe de altă parte, suntem în prezența unui grave neglijențe și abuz din partea DGFP Adiministrația Finanelor Publice a municipiului Satu Mare, întrucât, doar verificând www.just.ro/porta 1 u 1 instanțelor, contestatoarea a aflat că pe rolul Tribunalului Satu Mare a fost înregistrată la data de **05.08.2009**, **tot anterior soluționării contestației de către intimat**, cerere prin care ORC a solicitat să se constate dizolvarea societății SC Magnolia Star SRL, dosarul nr. 3553/83/2009.

Știind că firma face obiectul unui control, DGFP Adiministrația Finanelor Publice a municipiului Satu Mare, avea obligația de a încunoștiința imediat organul omolog din Vaslui, cu privire la aceste noi informații.

Dacă aceste date ar fi fost de urgență comunicate la DGFP Vaslui, ar fi putut fi avute în vedere de către acesta la soluționarea contestației.

Organele statului se mobilizează numai dacă pot lua ceva bani de la contribuabili, neîodată doar pentru a-și exercita atribuțiile de serviciu potrivit dispozițiilor legale și în slujba cetățenilor.

De asemenea, nu există probe din care să rezulte că societatea SC Magnolia Star SRL „nu funcționează la sediul social declarat, neputând fi identificată sursa de achiziție a facturilor fiscale solicitate” la data încheierii contractului și a emiterii facturilor, ci ulterior, la mai mult de 1 an.

c). In ceea ce privește facturile și contractul prestări servicii, arătăm:

Potrivit art. 6 alin. 1 din Legea nr. 82/1991 republicată, cu modificările și completările ulterioare: „Art. 6 - (1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.”

Mai mult, deși a înregistrat în contabilitate toate actele, a achitat către stat toate obligațiile, pentru preținse „nelegalități”, care țin de formalități, iar nu de fond, se pretinde nu numai că nu a plătit, dar că sumele avansate în baza facturilor încheiate cu SC Magnolia Star SRL sunt „profit” și suntem sancționați pentru asta, fiind obligați să plătim impozit și penalități, toate cu caracter retroactiv, de la data la care au fost în fapt efectuate plățile.

Cu referire la dovada legalității actelor contabile prin prisma Deciziei nr. V/2007:

În primul rând, subliniază că, intimata a redat eronat dispozitivul Deciziei nr. V/2007, atât în Decizia nr. 472, cât și în Decizia nr. 475, în sensul că, menționează „...în situația în care documentele justificative nu conțin și nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale...”, în timp ce în dispozitivul deciziei se menționează că: „...în situația în care documentele justificative nu conțin **sau** nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale...”.

Diferența este esențială, întrucât **Înalta Curte stabilește o obligație alternativă.**

În ceea ce privește decizia nr. V/15.01.2007 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție pentru o practică unitară în materie, în recurs în interesul legii, invocată ca temei al aplicării sancțiunii de către intimată, Înalta Curte reține în concluziile din considerentele deciziei: „Așa fiind, în aplicarea corectă a dispozițiilor înscrise în art. 21 alin. (4) lit. f) și în art. 145 alin. (8) lit. a) și b) din Legea nr. 57 J/2003 privind Codul fiscal, precum și în art. 6 alin. (2) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, se impune să se considere că taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă și nici nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în situația în care documentele justificative prezentate nu conțin **sau** nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea acestei taxe. ”

Rezultă neîndoielnic că se impune o analiză la speță, minuțioasă a tuturor elementelor, pentru a se constata dacă documentele justificative „conțin” sau „furnizează” toate informațiile.

În niciun caz, Înalta Curte nu putea statua că se angajează automat răspunderea unei societăți pentru că o altă societate nu și-a îndeplinit obligațiile legale privind înregistrarea în actele fiscale răspunderea, ci numai în urma unor verificări minuțioase a situației de fapt și de drept, cu atât mai puțin, , având în

vedere că deciziile pronunțate în recurs în interesul legii sunt obligatorii potrivit art. 329 alin. 3 C.proc.civ.

Pretenția că „SC REDA RUSH SRL trebuia să țină cont de dispozițiile cuprinse în Decizia nr. V din 15.01.2007”, este deplasată, întrucât ea se adresează în exclusivitate instanțelor, astfel cum rezultă din dispozițiile art. 329 alin. 3 C.proc.civ. „Dezlegarea dată problemelor de drept judecate este obligatorie pentru instanțe.”

Numai legea este obligatorie tuturor și nimeni nu se poate apăra invocând necunoașterea legii.

Mai mult, decizia este obligatorie în limitele în care dispozițiile legale avute în vedere la data pronunțării nu au fost modificate, ori abrogate.

La data pronunțării deciziei nr. V/2007, înalta Curte de Casație și Justiție a avut în vedere, cu privire la îndeplinirea condițiilor legale pentru deducerea TVA, dispozițiile art. 145 alin. 8 lit. a și b, care prevedeau obligații suplimentare celor în vigoare în martie 2008, respectiv: „(8) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, în funcție de felul operațiunii, cu unul din următoarele documente:

a) pentru taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă, cu factură fiscală, care cuprinde informațiile prevăzute la art. 155 alin. (8), și este emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată. Beneficiarii serviciilor prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) și art. 151 alin. (1) lit. b), care sunt înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, justifică taxa dedusă, cu factura fiscală, întocmită potrivit art. 155 alin. (4);

b) pentru importuri de bunuri, cu declarația vamală de import sau un act constatator emis de autoritățile vamale; pentru importurile care mai beneficiază de amânarea plății taxei în vamă, conform alin. (2), se va prezenta și documentul care confirmă achitarea taxei pe valoarea adăugată.”

Ori, în Codul fiscal în forma aflat în vigoare la data la care contestatoarea a încheiat facturile, respectiv în luna **martie 2008**, dispozițiile „art. 145 alin. 8 lit. a și b)” **nu mai erau în vigoare!!!, articolul 145 fiind modificat prin Legea nr. 343/17.07.2006**, chiar anterior pronunțării deciziei nr. 5/2007, iar legea nu ultraactivează, potrivit principiului *tempus regit actum*. ■ „, :

În consecință, criteriile de apreciere a legalității prevăzute de art. 145 alin. 8 lit. a și b), avute în vedere la pronunțarea RIL nr. V/2007 și care stabileau obligații suplimentare în sarcina firmelor privind întocmirea valabilă a actelor contabile, nu îi erau aplicabile.

Îi erau aplicabile, dispozițiile art. 146 alin. 1 lit. a) C.fiscal, așa cum rezultă și din decizia contestată.

Potrivit dispozițiilor legale amintite: "(0 Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate

în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5)"

Dintre elementele prevăzute în dispozițiile art. 155 alin. 5, intimata trebuia să identifice elementele care se potriveau obiectului facturat, respective prestarea unui serviciu de deratizare.

Pe de altă parte, Norma metodologică nr. 44 din HG nr. 44/2004 pentru aplicarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, astfel cum a fost modificată și completată, de interpretare a art. 21 alin. 4 lit. f din Codul fiscal, prevede: "*f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor; Norme metodologice: 44. înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic și sistematic, pe baza înscririlor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare.*"

Documentele justificative prevăzute de art. 21 alin. 4 lit. f din Codul fiscal urmează a fi apreciate așadar în raport de dispozițiile art. 6 lit. b din Legea contabilității nr. 82/1991, după cum rezultă și din considerentele deciziei nr. V/2007 „(...) **informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea acestei taxe.**"

Rezultă neîndoielnic că, intimata era obligată să analizeze cauza sub toate aspectele care au fost criticate, efectele deciziei V/2007 fiindu-i mai curând opozabile intimatei, având în vedere că este un organ jurisdicțional potrivit dispozițiilor din Codul de procedură fiscală.

Din considerentele deciziilor contestate însă nu rezultă ce dispoziții legale nu au fost respectate la încheierea actelor contabile justificative, astfel că, având în vedere că „pilonul” pe care se sprijină acest din urmă control, respectiv decizia nr. V/2007, nu subzistă, decizia fiind parțial caducă, sub aspectul precizărilor prevăzute înainte de modificare, în vechiul art. 145 alin. 8 lit. a și b din Codul fiscal, mult mai severe decât dispozițiile art. 146 alin. 1 lit. a) care nu mai prevedeau în sarcina firmei verificările pe care le prevedeau dispozițiile art. 145 alin. 8 lit. h).

Această obligație alternativă, de a „furniza suficiente informații” este îndeplinită de către actele justificative.

Cu privire la aceste informații, arată că unele dintre ele nu se aplică contractului, fiind totuși greșit și nelegal reținute de către intimată ca fiind „informații lipsă”.

Nu avea de ce să menționeze „nr. înmatriculare al mijlocului de transport utilizat”, întrucât nu s-a transportat nimic, ci s-a deratizat, serviciu care nu se realizează cu mijloace de transport, după cum nici obligația de a prezenta un contract cu firma prestatoare de servicii nu este prevăzută de lege.

Mai mult, din referatul întocmit la fața locului, la fermă, de către inspectorii din D.G.F.P. Vaslui la data de 27.03.2009, la efectuarea controlului de fond, s-a constatat că serviciul a fost prestat, ferma fiind deratizată și având și aviz veterinar de funcționare.

Intimata susține că nu este atașat la actele de control acest proces verbal de constatare.

Intimata își invocă astfel propria culpă, respectiv omisiunea d cuprinsul actului de control privind verificarea la fața locului a execută lucrării, paragraf 1, fila 7, probă esențială în favoarea noastră.

Întrucât este un act emis de organele fiscale, avea obligația de a verifica aceste susțineri, având în vedere că reverificarea s-a făcut din inițiativa acesteia iar autosesizarea trebuia să se facă cu respectarea dispozițiilor legale, or constatând lipsa acestui act, lipsă pe care firma nu avea de unde să o cunoască avea obligația de a verifica în acte, ori de a solicita depunerea procesului verbal respectiv .

Este adevărat că nu este adresa completă, însă pe facturi s-a menționa pentru corecta identificare a celor două firme și codul unic de înregistrare, deș nu este solicitat, făcând astfel dovada bunei-credințe cu care actele au fos încheiate, condiție pretinsă de art. 12 din C.proc.fiscală, republicat, în forma la data încheierii facturilor, care prevede că: „Relațiile dintre contribuabili și organele fiscale trebuie sa fie fundamentate pe buna-credinta, in scopul realizării cerințelor legii.”.

Ori, nu se poate pretinde că în mod intenționat au fost eludate dispozițiile legale dacă se omite a se indica adresa completă însă se dau elemente suplimentare pentru individualizarea și corecta identificare a firmelor.

Această singură eroare nu este suficientă pentru a lipsi complet de efecte facturile, câtă vreme restul condițiilor legale sunt îndeplinite; deoarece la litera d) pentru identificarea firmelor de pretinde a fi completate „numele, adresa și codul de înregistrare fiscală, după caz, al beneficiarului de bunuri sau servicii”.

Concluzionând, arată că au fost inserate suficiente informații în documentele contabile ale firmei SC Reda-Rush SRL, pentru a îndeplini cerințele legale pentru restituirea TVA, sub acest aspect actele și evidențele contabile ale firmei contestatoare fiind legale, potrivit dispozițiilor legale și a deciziei nr. V/2007 a Î.C.C.J.

Dacă legiuitorul ar fi intenționat să sancționeze cu nulitatea absolută orice omisiune a oricării mențiuni, ar fi făcut în mod explicit această mențiune, având în vedere că nulitățile absolute nu se presupun, ci ele trebuie în mod expres să fie prevăzute de lege.

De asemenea, insistă, încă o dată, asupra faptului că textele de lege, respectiv art. 145 alin. 8 din C.proc.fisc. prin care se solicitau diligente suplimentare din partea firmelor nu mai erau în vigoare la 1 martie 2008, astfel că, sub niciun motiv, nu se poate reține culpa firmei SC Reda-Rush SRL pentru neîndeplinirea obligațiilor legale privind înregistrarea actelor contabile care reveneau firmei SC Magnolia Star SRL, fără a încălca principiilor predictibilității și proporționalității obligațiilor legale, precum și principiul răspunderii personale, constant promovate în jurisprudența sa de Curtea E.D.O..

Apreciază, de asemenea, că sancțiunile aplicate de către intimată firmei SC Reda-Rush SRL sunt multiple și disproporționale în raport cu situația de fapt arătate și dispozițiile legale menționate deja.

Astfel, pentru a beneficia de serviciul prestat de firma SC Magnolia Star SRL Satu - Mare și care a constat în deratizare, operațiune absolut obligatorie, stipulata de către legiuitor pentru funcționarea oricărei ferme, firma SC REDA RUSH SRL a plătit serviciul prestat, a plătit TVA, a fost sancționată cu amendă în cuantum de 70.000 lei și urmează a plăti chiar dacă a plătit contravaloarea

serviciului prestat, așa cum s-a reținut, și o sumă de 10.328 lei cu titlul de impozit pentru suma plătită dar considerată ca neplătită la care se mai adaugă și penalități de întârziere în cuantum de 4843 lei pentru că nu a plătit impozitul la data când se pretinde că deși a plătit de fapt nu a plătit valabil pentru restituirea TVA, însă a plătit valabil pentru amendă!!!

Obiectul controlului 1-a constituit perioada 01.01.2004-31.12.2008 (fila 4 decizie), iar în ceea ce privește TVA perioada 01.01.2004-28.02.2009.

Atât în acest raport cât și în procesul verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr. 0041030/30.03.2009 se reține că facturile : „ff nr. 07/03.03.2008 în valoare totală de 34.000,68 lei; ff. Nr. 23/15.03.2008 în valoare de 35463; ff.nr. 47/28.03.2008, în valoare de 30537,32 lei au fost achitate fragmentar în numerar în perioada perioada 15.03.-072008”.

Deci, plățile au fost efectuate și constatate. Pentru că s-a făcut fracționat a fost sancționat.

Sanțiunile, potrivit jurisprudenței CEDO trebuie să fie proporționale cu interesul social ocrotit, iar în cauză acest principiu este încălcat.

Astfel,

- se constată că a achitat facturile, dar este sancționat cu amendă că am plătit fracționat;

- Apoi se pretinde că nu a plătit numai pentru că societatea către care se face plata nu înregistrează corect actele, aspect neverificat atâta timp cât la data efectuării controlului, însă după mai mult de 1 an de la data efectuării plății societatea nu a răspuns la sediul declarat, ceea ce nu ne conduce la concluzia că operațiunile nu s-au înregistrat, ori că la data derulării raporturilor contractuale dintre noi nu funcționa, ci că nu s-au putut verifica actele contabile, situație complet diferită;

- se apreciază că nu a plătit, deși la 31.12.2008 se constată că societatea SC Reda Rush SRL este în pierdere, unul dintre motive fiind plata acestui serviciu de deratizare, serviciu prestat efectiv și constatat de către agenții fiscali;

- se reține că suma plătită constituie profit, pentru care, încă o dată sunt sancționat fiind obligat la plata impozitului pe pretinsul profit precum și la plata de penalități de la data la care aș fi înregistrat acest profit, de fapt de la data la care s-a produs pierderea.

Cum se poate constata că o societate este în același timp în pierdere și în profit cu privire la același fapt fiscal?

Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. 472 din data de 28.05.2009, Raportul de inspecție fiscală parțială nr. 2880 din data de 28.05.2009, care a stat la baza acestei decizii, decizia nr. 475 din data de 28.05.2009 și Dispoziția nr. 2879 din 28.05.2009, precum și Deciziei nr. 39/17.08.2009 privind soluționarea contestației formulată de S.C. REDA-RUSH S.R.L., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Vaslui sub nr. 10255/06.07.2009 sunt vădit nelegale și emise cu singurul scop de a inventa motive pentru care să nu se restituie TVA.

Mai precizează contestatoarele că i-a fost încălcat, de asemenea, dreptul la apărare, garantat de art. 6 paragraf 1 din C.E.D.O. care se aplică inclusiv în procedurile administrative, astfel:

- Înștiințarea pentru discuția finală este comunicată în data de 28.05.2009, este pentru ora 10, a aceleiași zile și tot în data de 28.05.2008 sunt emise toate actele fiscale, ceea ce înseamnă că invitația este pur formală.

- Nu a avut timpul necesar să prezinte actele, nici nu a fost înștiințată cu privire la faptul că ele, deși au fost prezentate, nu se regăsesc și nu au fost avute în vedere la întocmirea actelor fiscale contestate.

- Nu s-a putut informa în legătură cu aspectele care exced competențelor sale personale și să se consulte cu contabilul firmei privind chestiunile de contabilitate și cu un avocat privind aspectele juridice care decurg din interpretarea legii.

- Nu există niciun document care să emane de la intimat și din care să rezulte că i s-au solicitat acte pe care ea nu le-am pus ulterior la dispoziția intimatului.

- Nu i s-au prezentat actele în baza cărora s-a dispus reverificarea, nu sunt atașate nici la actele fiscale contestate, prin urmare nu a putut formula apărări, ori să administreze acte, în contraprobă.

În dovedirea contestației, contestatoarea a depus înscrisuri.

La termenul din 6.12.2010 (f. 28), contestatoarea și-a **precizat acțiunea**, în sensul că a arătat că nu solicită restituirea amenzii. Instanța aluat act prin încheiere de această precizare.

Pârâta nu a formulat întâmpinare dar a depus documentația care a stat la baza emiterii deciziei 39/17.08.2009.

Din actele dosarului instanța reține următoarele:

Prin decizia 39/17.08.2009 emisă de intimată a fost soluționată contestația formulată de firma constestatoare. Obiectul contestației l-a constituit:

1. suma de 83270 lei , din care

- 10.328 lei impozit pe profit

- 4843 lei majorări de întârziere aferente

- 15.966 lei TVA

- 51.133 lei soldul sumei negative de TVA.

2. raportul de inspecție fiscală parțială 2880/28.05.2009

3. decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. 472/28.05.2009

4. dispozitia privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. 2879/28.05.2009.

Cu privire la suma de 10.328 lei impozit pe profit și suma de 4843 lei majorări de întârziere aferente, instanța reține că aceasta a fost stabilită în sarcina contestatoarei ca urmare a faptului că organele de control au considerat că sumele respective de fapt nu au fost plătite deoarece societatea beneficiară SC Magnolia SRL Satu Mare nu înregistra corect actele, nu răspunde nimeni la sediul social și că la data derulării relațiilor contractuale societatea respectivă nu

funcționa. În consecință suma plătită conform facturilor fiscale 07/03.03.2008 (34.000,68 lei), 23/15.03.2008(35463 lei) și 47/28.03.2008 (30537,32 lei), a fost considerată profit și a fost stabilit impozitul aferent de 10.328 lei. La această sumă au fost calculate și penalități de întârziere de 4843 lei.

Considerăm că în mod corect s-a procedat în acest fel deoarece facturile fiscale sus menționate nu cuprindeau toate datele de identificare ale părților. Susținerea contestatoarei că nu a completat rubrica „mijlocul de transport” deoarece activitatea de deratizare de la Ferma Liești, jud. Galați nu a presupus vreo deplasare nu poate fi primită. Cu siguranță, firma de deratizare trebuia să-și transporte materialele de deratizare și muncitorii, cu un mijloc de transport de la Satu Mare până în loc. Liești, jud. Galați.

În plus, din relațiile obținute de la DGFP Satu Mare a reiesit că SC Magnolia SRL nu a declarat tranzacțiile cu SC REDA RUSH srl.

Cu privire la suma de 15.966 lei TVA, arătăm că aceasta a rezultat ca urmare a neadmiterii deductibilității TVA pentru cele 3 facturi fiscale menționate anterior, respectiv: 07/03.03.2008 (34.000,68 lei), 23/15.03.2008(35463 lei) și 47/28.03.2008 (30537,32 lei). Motivele pentru care nu s-a admis deducerea TVA sunt identice cu cele prezentate anterior.

Cu privire la suma de 51.133 lei - soldul sumei negative de TVA, intimata a reținut că aceasta nu a fost stabilită prin actul administrativ contestat, și în consecință a fost respinsă ca fiind fără obiect.

Cu privire la raportul de inspecție fiscală parțială 2880/28.05.2009 și dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. 2879/28.05.2009, intimata a dispus disjungerea acestora , urmând a fi soluționate de DGFP Vaslui – Activitatea de Inspecție fiscală. Contestatoarea precizează că nu a primit nici un răspuns până acum. Întrucât termenul legal de 30 zile prev de art. 7 al. 4 din L. 554/2004 în care intimata trebuia să răspundă contestatoarei a expirat, instanța urmează să analizeze acțiunea și cu referire la acestea.

Astfel, raportul de inspecție fiscală a avut ca obiect reverificarea următoarelor obligații fiscale: impozitul pe profit pentru perioada 1.01.2008 – 31.12.2008 și TVA pentru perioada 1.01.2004 – 28.02.2009. Cu privire la acest aspect concluziile raportului sunt întemeiate raportat la cele expuse mai sus. Ca și consecință, și măsurile dispuse sunt întemeiate.

Cu privire la decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. 472/28.05.2009 , instanța constată că aceasta a fost emisă cu respectarea normelor legale, respectiv art. 109 din OG 92/2003.

Pe baza celor ce preced, acțiunea contestatoarei va fi respinsă, conform dispozitivului sentinței.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Respinge acțiunea, așa cum a fost precizată la termenul din 06.12.2010, formulată de contestatoarea SC Reda- Rush SRL, cu sediul în

Vaslui, str. Toma Caragiu, nr. 4, jud. Vaslui, reprezentantă de acționar unic
Țiglar Nicolae Dan, cu domiciliul procesual ales în Sibiu, str. Reșița, nr. 89, ap.
3, jud. Sibiu, în contradictoriu cu intimata Direcția Generală a Finanțelor
Publice Vaslui, cu sediul în Vaslui, str. Ștefan cel Mare, nr. 56, jud. Vaslui .

Definitivă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 07 februarie 2011.

Președinte,
MARILENA GRECU

Grefier,
MARIANA MINCIU

Red. G.M.
Tehnoredactat – M.M.
Ex. 4/14.03.2011